

मणीवेति वाशब्दइवार्थे हठेनैवमूढनिर्वेधेनैवपौरुषमस्तिनतुतद्वृद्धेत्यर्थः नैवेतिपदविभागेवा ॥ १२ ॥ उपपद्येतदिलोकदृष्टान्नैवपौरुषास्ति त्वयुज्येततर्हिफलव्यभिचारात्तदपिदेवायत्तमेवोपपद्यतेन स्वातंत्र्येणेत्यर्थः ॥ १३ ॥ निर्वेदमितिपाठेच्छीबत्वमार्थं वैराग्यगंतव्यं अनुवर्तितव्यं निराशः निरस्ताराः अर्थश्चतत्साधनं चेति सहाहारस्तस्मिन् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ विधिस्सानांधनाद्यर्थप्रवृत्तीनां गत पूर्वः पूर्वगतः प्राप्नोत पूर्वः ॥ १७ ॥ हेकामुककामादिधर्मवत्हेमनः मानसेत्यपिपाठः निर्विषयैराग्यं प्राप्य शान्त्यमंगच्छ निकृतः वंचितः प्रवृत्तिर्नैष्कल्यात् ॥ १८ ॥ १९ ॥ मोक्ष्यसेत्यक्ष्यसे ॥ २० ॥

मणीवोष्टस्यलंबेतेप्रियौवत्सतरौमम ॥ शुद्धं हि देवमेवेदं हठेनैवास्तिपौरुषं ॥ १२ ॥ यदिवाप्युपपद्येतपौरुषं नाम कर्हिचित् ॥ अन्विष्यमाणं तदपि देवमेवावतिष्ठते ॥ १३ ॥ तस्मान्निर्वेदएवेहगंतव्यः सुखमिच्छता ॥ सुखं स्वपितिनिर्विण्णो निराशश्चार्थसाधने ॥ १४ ॥ अहोसम्यक्शुकेनोक्तं सर्वतः परिमुच्यता ॥ प्रतिष्ठतामहारण्यं जनकस्य निवेशनात् ॥ १५ ॥ यः कामानामुयात्सर्वान्यश्चैतान्केवलांस्त्यजेत् ॥ प्रापणात्सर्वकामानां परित्यागो विशिष्यते ॥ १६ ॥ नांतं सर्वविधिस्सानां गतपूर्वोक्तिश्च ॥ शरीरे जीविते चैव तृष्णामंदस्य वर्धते ॥ १७ ॥ निर्वर्तस्व विधिस्साभ्यः शान्त्यनिर्विद्यकामुक ॥ असकृच्चसि निरुक्तो न च निर्विद्यसे ततः ॥ १८ ॥ यदि नाहं विनाशस्ते यद्येवं रमसे मया ॥ मामां योजयतो भेन वृथा त्वं वित्तकामुक ॥ १९ ॥ संचितं संचितं ब्रह्मं नष्टं तव पुनः पुनः ॥ कदाचिन्मोक्ष्यसे मूढधने हां धनकामुक ॥ २० ॥ अहो नु मम बालिश्यं यो हं क्रीडनकस्तव ॥ किं नैवं जातु पुरुषः परेषां प्रेष्यतामिमां ॥ २१ ॥ न पूर्वनापरे जातुकामानां मंतमाप्नुवन् ॥ त्यक्त्वा सर्वसमारंभान् प्रतिबुद्धोऽस्मि जागृमि ॥ २२ ॥ नूनं ते हृदयं कामवज्रसारमयं दृढं ॥ यदनर्थशता विष्टं शतधानं विदीर्यते ॥ २३ ॥ ज्ञानां मि कामत्वां चैव यच्च किंचित्स्थियंतव ॥ तवाहं प्रियमन्विच्छन्नात्मन्युपलभे सुखं ॥ २४ ॥ कामजानां भित्ते मूलं संकल्पात्किल जायसे ॥ नत्वा संकल्पयिष्यामि समूलो न भविष्यसि ॥ २५ ॥ ईहाधनस्य न सुखालब्ध्वा चित्ता च भूयसी ॥ लब्धनाशे यथा मृत्युर्लब्धं भवति वानवा ॥ २६ ॥ परित्यागे न लभते ततो दुःखतरं नु किं ॥ न चतुष्यति लब्धेन भूय एव च मार्गति ॥ २७ ॥

क्रीडनकः क्रीडाभ्यासः जातुकदाचित् प्रेष्यतां दास्यं कामाभावे कोपिकस्य चिदपि न प्रेष्यः स्यादित्यर्थः ॥ २१ ॥ अंतं नामुवन् अतो हेतोस्तत्का ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्रियं जायादि ॥ २४ ॥ न भविष्यसि वि न शिष्यसि ॥ २५ ॥ ईहालिप्सा चेष्टावा तदा धनस्य धनायेत्यर्थः लब्ध्वा चित्तानाशभायां यथा मृत्युस्तथा दुःखत्वं श्रमेऽपि फलं संदिग्धं ॥ २६ ॥ परित्यागे देहस्य परस्वत्वापादनेऽपि न लभते मार्गति मृग्यते परेभ्यो यो न लभत इति पाठे परेभ्यः सेव्यमानेभ्योऽपि ॥ २७ ॥